

Memòria dels refugiats morts en el camí cap a Europa

Dv, 28/06/2019 per Catalunya Religió

(Comunitat de Sant'Egidio) "**Alain, Mulela, Nadia, Youssef ...**". En una basílica plena d'homes i dones originaris de molts països del món, al costat dels qui els han acollit i han lluitat per la seva integració, han ressonat els noms dels que no van aconseguir travessar el mar. Durant la commovedora oració "Morir d'Esperança", celebrada a la Basílica de Sant Just per iniciativa de la Comunitat de Sant'Egidio al costat d'altres associacions que treballen per donar un futur a qui arriba al nostre país (Fundació Bayt-al- Thaqaafa, Justícia i Pau, Càritas Diocesana, Fedelatina, Federació Filipina Kalipi, Delegació Pastoral Social i Caritativa), es van recordar les 38.000 víctimes dels viatges per mar i terra cap a Europa, des de 1900 fins avui.

En l'acte es va recordar la iniciativa dels "corredors humanitaris", impulsats per la Comunitat de Sant'Egidio, com un model a seguir que proposa una via legal i segura per l'arribada dels immigrants a Europa. Són sirians provinents del Líban, o persones de la Banya d'Àfrica provinents d'Etiòpia. En total, 2500 persones que han arribat a Itàlia i també a França, Bèlgica i Andorra, a l'espera que puguin obrir-se a Espanya.

Les tragèdies al mar no acaben. En l'últim any, des de juny de 2018 fins avui hi ha hagut 2389 víctimes, mentre que en el primer semestre de 2019 les víctimes al mar són ja 904, amb un augment de dones i nens que van intentar arribar per rutes cada vegada més complicades. Tot i que el nombre de desembarcaments ha disminuït, el percentatge de morts i persones desaparegudes ha augmentat: si el 2017, només el Mediterrani central, l'índex de mortalitat dels que emprenien un "viatge de l'esperança" era d'1 sobre 38, el 2018 ha estat d'1 sobre 14. "Les morts a la mar no són una estadística sinó una tragèdia de la humanitat enfront de la qual no podem ser indiferents - ha comentat el president de la Comunitat de Sant'Egidio, **Marco Impagliazzo** -. Sant'Egidio fa una crida urgent perquè

s'obrin nous corredors humanitaris i noves vies legals d'entrada a Europa".

En la seva homilia, el bisbe auxiliar de Barcelona **Antoni Vadell**, ha convidat a escoltar el "crit d'angoixa de tantes persones durant els seus viatges de l'esperança, a mercè de la mar aspre i el clima advers, i sobretot a mercè de la crueltat dels homes, indiferents al seu sofriment, a la seva dignitat, a la seva vida ". Una societat que ja no és capaç de tenir cura de qui és més vulnerable es torna inhumana: "l'abraçada -va afegir el bisbe Vadell- és el primer signe de l'acollida i l'interès de l'altra, una manifestació de l'amor de Déu".

En el transcurs de l'oració es van pronunciar alguns dels noms dels que han mort al mar en l'últim any, acompanyats de la llum de les espelmes que s'encenien en la seva memòria i de cants que entonaven els mateixos refugiats. Alguns d'ells van ser companys de viatge dels recordats en l'oració.

"Morir d'esperança", s'ha celebrat des del 20 de juny en celebració de la Jornada Mundial del Refugiat, a Roma i en altres ciutats europees. Vol ajudar a no deixar caure en l'oblit l'esperança i el sofriment de qui busca protecció a Europa, a no resignar-se a les tragèdies i a comprometre per un món més humà i just. Hi han participat associacions que, davant les grans discussions sobre immigració d'aquests dies, demanen que se segueixi salvant, acollint i integrant a qui fuig de la guerra, i també que creixin els corredors humanitaris, que augmenti el nombre de reassentaments de refugiats que han abandonat seu país, i que s'obrin noves vies legals també per motius laborals. Només d'aquesta manera la nostra societat pot ser més inclusiva i més segura.